

„SZÓLJ URAM, MERT HALLJA A TE SZOLGÁD!”

1 Sám 3,10

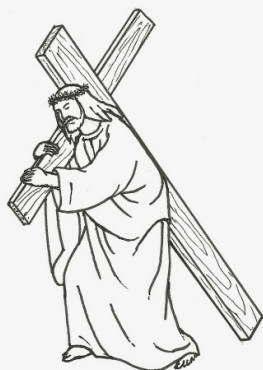
KeresztútElső állomás
JÉZUST HALÁLRA
ÍTÉLIK

Pilátus igazságtalanul ítelt, az emberektől való félelemből. Jézus hallgat, elfogadja az ítéletet.

Szíve legmélyét érinti, de belenyugszik.

Sokszor milyen nehéz a hallgatás, amikor úgy érzed, igazad van. Hogy védekezel, ha néha csak egy bántó szó éri a szívedet!

Uram, taníts meg engem hallgatni, ha igazságtalanság ér. Add, hogy irántad való szeretetből elviseljem a fájdalmat. Nem akarok azonnal felfortyanni, hanem uralkodni fogok magamon. Elég lesz majd Pilátus ítéletére gondolnom. És, ha mégis szólnom kell, csak a szeretet hangján akarok válaszolni.

Március

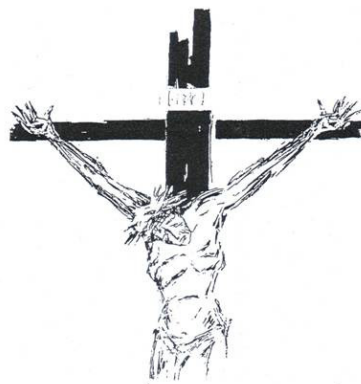
"Hints meg izsóppal és megtisztulok, moss meg és én a hónál fehérebb leszek!" (Zsolt 51,9.)

Még a "legvilágibb" ember is belefárad egy idő után a nyüzsgésbe, a színes karneváli forgatagba. Titkon szeretne talán egy kicsit egyedül lenni. Annak ellenére, hogy "nem jó az embernek egyedül" (Ter 2,18.). Nem jó, mert alapvetően társas lényeknek vagyunk teremtve. Éppen ezért, a tudatosan vállalt magány sem lehet öncélú. Ugyanis sohasem lehet végcél, legfeljebb csak eszköz. Olyan eszköz, melynek segítségével az emberi személyiség "csiszolódik", regenerálódik, tisztul. S ily módon önmaga tökéletesedése által szolgál annak a szűkebb és tágabb közösségnek az épülésére, ahová sorsa rendeltetett. Az efféle magányra - hosszabb vagy rövidebb ideig, de - minden embernek szüksége van (lenne).

Ez az egyedüllét nem azonos az "édes semmittevéssel", a kényelmes kikapcsolódással vagy nyári üdüléssel. Sokkal inkább kemény, akaratot edző, vágyat zabolázó "kúra": a lemondás időszaka. Az önuralomé a főszerep, mert minél inkább elhatározunk valamit, annál inkább erőfeszítésbe kerül a megtartása. (A kísértő mindig korszerű - még ha a lényeg időtlen idők óta ugyanaz is -, a testet kényeztetni, az ösztönökön keresztül gyakorol befolyást, de végül mindig a lelket igyekszik megkaparintani.) Ezért aztán nem annyira a kényelemszerető test, hanem a lélek üzi a "pusztába" az embert.

De - jó esetben - mire is használja ezt a "pusztai negyven napot" a hívő ember? Szembenéz önnön fogyatékságaival, gyöngeségeivel. Leteszi a színesen csillogó, külsőségeket jelképező báli ruhát, s magára ölti az önvizsgálat szürkébb - ám annál érdemszerzőbb köntösét. A homlokán porladó hamu figyelmezteti: "Por vagy! Csak a lelked halhatatlan. Ezért csak akkor érezheted magadat otthon a testedben, ha a lelkeddel is jóban vagy: ha rend van benned." Egy időre azonban el kell fordulnunk e zajos világ harsogó nyüzsgésétől.

Nézzünk magunkba, majd pedig a Keresztre; rendezzük "sorainkat" és újra találjuk meg a helyünket! A nagybőjti hetek és napok erre kínálnak lehetőséget...
Kovács András

Betegségem miatt még kérdéses a betegek szentségének közös kiszolgáltatása március 22.-én! Amennyiben nem történhet meg később pótolom!

Urunk, Jézus Krisztus, föltámadásod ünnepéig a nagyböjti időszakban élünk. Arra szólít minket ez az idő, hogy megtérjünk és megújuljunk keresztény életünkben, hogy többet imádkozzunk, és odaadóbban gyakoroljuk a testvéri szeretet nagyszerű tetteit.

Ezért kérünk Téged: Segíts minket, hogy minden, amit teszünk,
Veled kezdődjek el és Veled végződjék.
Erősíts minket jó szándékunkban, hogy a nagyböjti gyakorlatok által mindennap egyre jobbak legyünk.
Amen.

Nagyhét menete **április 2. nagycsütörtök**

este 6 óra

az Oltáriszentség alapítása, utolsó vacsora, majd virrasztás

április 3. nagypéntek

délután 3 óra keresztúti ájtatosság

este 6 óra Jézus kereszthalálának ünneplése

április 4. nagyszombat

délután 3 óra ételszentelés

este 5 óra Jézus feltámadásának ünneplése

A kétkedő orvos és a csodálatos gyógyulás

Alexis Carrel, a Nobel-díjas, kiváló sebész szemtanúja volt két csodálatos lourdes-i gyógyulásnak. Egész életén át dolgozott lelkében ez az élmény, harcolt egymással a tudományos és a vallásos világnézet. Élete végén eldöntötte a csatát.

Alexis Carrelt (1873–1944), a 20. századi sebészet kimagasló, francia egyéniségét érdekelték a lourdes-i csodás gyógyulásokról szóló híradások, mivel orvosi kutatása a sebek gyógyulására irányult. Carrel úttörő felfedezéseivel utat nyitott a sebészet szédületes fejlődésének. Előtte nem egy kiváló pályatársa próbálkozott a megroncsolt erek összevarrásával, de sikertelenül. Carrel kitalálta, hogy ha az ér végét háromszögletűre húzza szét, a varrás sokkal biztosabb, és az összevarrt ér utána az eredeti átmérőjére fog visszazsugorodni. Gyorsan hírnévre tett szert, amikor eredményeit közölte az orvosi folyóiratokban, de kollégái irigysége miatt nem kapott megfelelő elismerést.

A [lourdes-i kegyhelyen törtéző gyógyulásoknak](#) abban az időben már széles körben elterjedt a híre. (Lourdes kisváros a Pireneusok lábánál, ahol a helybéli Bernadette Soubirous-nak tizennyolc alkalommal megjelent Mária, elsőként 1858-ban. Ma az egyik legismertebb zarándokhely.) Carrel tudományos kíváncsisága arra sarkallta, hogy helyettesítse egy orvostársát, aki nem tudott a súlyos betegeket szállító vonat kísérelőjeként Lourdes-ba utazni. Így szemtanúja és orvosi felügyelője lett egy tuberkulotikus hashártyagyulladásban, végstádiumban szenvedő fiatal nő hirtelen és teljes felgyógyulásának, 1902. május 28-án. Carrel természetesen azt vallotta, ami akkor is és ma is divatos volt, hogy egyedül a tudományos magyarázat ad megbízható ismeretet. Amit azonban Lourdes-ban látott, mélyen zavarba hozta.

Halálból az életbe

A beteg, Marie-Louise Bailly Lyonban született, 1879-ben. 1898-ban kezdtek nála mutatkozni a tüdőtuberkulózis tünetei. 1901 végén kezdődött tbc-s hashártyagyulladása. Hasa egyre jobban megdagadt, táplálékot egyre kevesebbet tudott magához venni, nagy fájdalmai voltak. Az orvosok lemondtak róla, Marie ennek ellenére egyre mondogatta, hogy meggyógyulhat még, mert egy éjszaka a Szent Szűz ezt a meggyőződést keltette benne. „Minél gyakrabban hangoztatták az orvosok, hogy hamarosan meghalok, annál erősebb lett a hitem, hogy meg fogok gyógyulni. A Szent Szűz kieszközli nekem ezt a kegyelmet, mivel tudja, hogy gyógyulásom egy személy megtérését is segíti majd” – mondogatta. Nagyon rossz állapot miatt már nem akarták engedni, de kikönyörögte, hadd utazhasson ő is Lourdes-ba a betegeket szállító vonaton. Ekkor kísérte őt orvosként Alexis Carrel. Késő este a lány fájdalmai elviselhetetlenek lettek, ezért Carrelt hívták hozzá, és Marie hallotta az orvos megjegyzését: „Oktalanság volt a beteget utaztatni ilyen állapotban. Minden pillanatban meghalhat.” Amikor a vonat másnap, május 27-én délben megérkezett

Lourdes-ba, már félig elvesztette eszméletét. Csak estére nyerte vissza, és akkor kérte őt az ápolónő, hogy küldjön utolsó üzenetet a családjának, de visszautasította: „Mondtam nekik, hogy csak akkor írok, miután már meggyógyultam.” Hordágyon szállították a barlanghoz. „Gyakorlatilag egy holttest volt, amikor a Grotta fürdőjébe vitték” – nyilatkozta róla később Carrel.

Félnk és szerény

Először szörnyű kínokat érzett, amikor hasát megmosták a fürdő vizével, de utána az érzés megváltozott. „Amilyen szörnyű kínokat okozott az első lemosás, a második maga volt a gyönyörűség. Mellkasom, amit addig csak nehezen mozgattam, nagy sóhajtásokban könnyebbült meg. Mindenki, aki ott volt, körülöttem tolongott. Senki sem akart hinni a szemének. Dr. Carrel, aki mellettem állt, lélegzetét visszafojtva figyelte a betegség távozását, mialatt jegyzeteket írt kezelőjére.” A lemosás után hasában a daganat egészen kicsire összehúzódott. Másnap már tolokocsiba tudott ülni, és az újabb fürdés után minden fájdalom megszűnt. Egy másik orvos így számolt be a tapasztalatról: „A hatalmas daganatból, amelyet tegnap észleltem, csak egy kis csomó maradt, nem nagyobb, mint egy kis vese, elhelyezkedve a has jobboldali borda alatti tájékán, és nem okozott egyáltalán semmi fájdalmat. A beteg oly jól érezte magát, hogy ki akart sétálni a Grottához, amit gyenge állapotára való tekintettel nem engedtünk meg neki. Elmondta, hogy aznap reggel teljesen egyedül felkelt néhány pillanatra. Ez az orvosi jelentés, amelyet aláírtam, a teljes igazság. Legyen szabad még azt hozzátennem, hogy nem gyógyítottak meg még egyetlen tbc-s hashártyagyulladás sem emberi eszközökkel pár óra alatt, mint ahogy ez itt megtörtént.”

Hazafelé a vonatúton tovább gyógyult: „Óráról órára visszatért az erőm, úgyhogy amikor Lyonban (24 órás utazás után) leszálltam a vonatról, átsétáltam a peronon és a várótermen anélkül, hogy valakinek a karjára kellett volna támaszkodnom.” Gyógyulását Dr. Carrelnek a hetenkénti vizsgálatokról készített jegyzetei is tanúsítják. Július 15-i feljegyzése különösen sokatmondó: „A gyógyulás teljesen látszik. Testsúlya 1 kg-mal növekszik hetente. Általános kondíciója kitűnő. Megvizsgáltuk pszichológiai állapotát. Normálisnak tűnik. Nagyon szerény és csendes fiatal hölgy. Meglehetősen intelligens. Világos az emlékezete. Semmiféle miszticizmus nem észlelhető. Félnk és szerény. Csak akkor beszél gyógyulásáról, ha kérdezik. Semmi jele mentális kiegyensúlyozatlanságnak.”

Marie teljesen meggyógyult, de orvosai még évekig figyelemmel kísérték a sorsát. Fogadalmat tett a vincés nővéreknél, és 1937-ben, ötvennyolc évesen bekövetkezett haláláig fizikai munkát végzett.

A tudomány csődje

Carrel sokáig küzdött önmagával és tudományos meggyőződésével ennek az esetnek a kapcsán. Töprengéseinek egy állomását tükrözi ez a leírt gondolata: „Minden zárandoklat [egy klinikához] fogható eredményeket hoz. Úgy tűnik nekem, hogy minden százból húsz beteg állapota megjavul. Valójában ezek hisztérikusok. De hisztériával foglalkozni nagyon kényelmetlen dolog, és egy gyógyszer, amely meggyógyítja a hisztérikusokat, jogot szerez arra, hogy az orvosok elismerjék. Ha zárandoklatok nem volnának, ki kellene őket találni.”

Ez értékes bepillantást enged egy nagy tudós értelmének vagy inkább lelkének tekervényes rejtekébe, aki végül is nem tudta, hogy mit tegyen. Egyrészt kész volt elismerni a tudomány teljes csődjét, hiszen nem tudott mit kezdeni egy hirtelen gyógyulással, amely szigorúan vallásos keretben történt. Másrészt, nem annyira tudományos, mint inkább filozófiai és lelki okokból, vonakodott a gyógyulást csodának tartani. Néhány hónappal lourdes-i látogatása után részletesen megírta tapasztalatait egy elbeszélésben, megváltoztatott nevű szereplőkkel.

Lelki kétségei miatt és tudományos környezetének rosszállásától tartva ezt a művét nem adta ki életében, csak halála után öt évvel, 1949-ben jelent meg nyomtatásban az „*Utazás Lourdes-ba*”.

Váratlan elismerés

Carrelen kívül más orvostudósok is tanúi voltak a lourdes-i csodás gyógyulásoknak. Ő azonban nemcsak kiemelkedő volt közöttük, hanem olyan valaki is, aki tapasztalatát intellektuális és spirituális drámaként fogta fel, amelyre nem számított. Beszámolója egyedülálló a Lourdes-ról szóló hatalmas irodalomban.

A franciaországi szakmai mellőzöttség miatt Alexis Carrel Kanadába, majd az Egyesült Államokba ment, ahol 1906-tól New Yorkban dolgozott. A következő négy évben sikeres szívtültetésekkel végzett kutyákon és majmokon. (Ezek tették lehetővé fél évszázaddal később, hogy ugyanezeket az operációkat embereken is elvégezzék, miután megoldották a beültetett szerv kivetésének problémáját.) 1912 elején Carrel bizonyította, hogy életben lehet tartani egy kis szövetet, amelyet egy csirkeembrió szívéből metszettek ki.

Mélységesen meg volt lepve, amikor 1912. október egyik napjának reggelén egy New York-i napilapban azt olvasta, hogy megkapta az orvosi Nobel-díjat. Amerika mint saját fiát ünnepelte.

Egy vak gyermek látni kezd

Carrel diadalmasan visszatért Franciaországba, ami egykor nem ismerte el őt. Érdeklődése továbbra is munkájára összpontosult, de emellett a lourdes-i csodákkal is foglalkozott. Többször visszatért a kegyhelyre. A második gyógyulás, amit orvosként követett, egy tizennyolc hónapos gyermekkel történt, aki vakon született, és hirtelen visszanyerte látását. Ezt nem lehetett az autoszugesztio számlájára írni. Az első világháború idején mint katonarvos szolgált a francia hadseregben. Ott fejlesztette ki azt a sebmosás-oldatot, ami súlyosan sebesült katonák tízezreinek mentette meg az életét. Háború utáni tudományos munkásságának kiemelkedő eredménye volt a szívpumpa kifejlesztése, amely nélkülözhetetlen lett a szívsebészetben és a szervátültetésekénél.

Természettől Istenig

1935-ben jelent meg híres könyve, *L' homme cet inconnu (Az ismeretlen ember)* amely majdnem egymillió példányban kelt el, és tizennyolc nyelvre lefordították. Ez újabb állomás az ő lelki-gondolati fejlődésében: elismerte, hogy a keresztény erények szükségesek ahhoz, hogy az ember fennmaradjon és fejlődjön, de vonakodott bármelyik erénynek is valódi természetfeletti eredetet tulajdonítani. Úgy vélte, minden jó a Természettől származik, amelyet szinte misztikus dicsfényvel ábrázolt. A Természet jelenségei közé sorolta a rendkívül hirtelen gyógyulásokat. Reménykedett, hogy a tudománynak valamilyen új formája később majd megmagyarázza a csodákat.

A második világháború idején megpróbálta enyhíteni a háborús szenvedéseket. 1942-ben már ezt írta naplójába: „Hiszek az Isten létezésében, a lélek halhatatlanságában, a kinyilatkoztatásban és mindabban, amit a Katolikus Egyház tanít, az áldozatról szóló csodálatos tanában, ami annak lényege”.

Halála előtt néhány nappal, 1944-ben pedig ezt mondta egy ismerősének: „Amikor valaki saját halálához érkezik, felfogja az összes dolog semmiségét. Híres lettem. A világ rólam és munkámról beszélt, mégis csak gyermek vagyok az Isten előtt, még hozzá egy szegény gyermek”.

(Alexis Carrel: Utazás Lourdes-ba. Kairosz Kiadó, 2004. Az összefoglaló Jáki Szaniszló bevezető tanulmánya felhasználásával készült.)

Isten éltesse mindazokat, akik ebben a hónapban ünneplik név és születésnapjukat!

Az egyházadó (egyházközségi hozzájárulás) a templomot segíti.

Milyen jó volna, ha támogatnánk egyházközségünket!

Számlaszámunk: 11718000-20382870 Csekken is fizethető!

Csekk a templom bejáratánál található

Készüljünk a szentmisére

Vasárnapi olvasmányok

1. vasárnap: NAGYBÖJT 2. VASÁRNAPJA

Ter 22,1-2.9a.10-13.15-18; Zs 115; Róm 8,31b-34; Mk 9,2-10

8. vasárnap: NAGYBÖJT 3. VASÁRNAPJA

Kiv 20,1-17; Zs 18B; 1Kor 1,22-25; Jn 2,13-25

15. vasárnap: NAGYBÖJT 4. VASÁRNAPJA

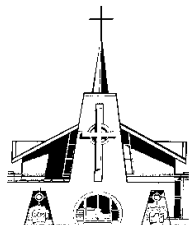
2Krn 36,14-16.19-23; Zs 136; Ef 2,4-10; Jn 3,14-21

22. vasárnap: NAGYBÖJT 5. VASÁRNAPJA

Jer 31,31-34; Zs 50; Zsid 5,7-9; Jn 12,20-33

29. vasárnap: VIRÁGVASÁRNAP

Iz 50,4-7; Zs 21; Fil 2,6-11; Mk 14,1 - 15,47

Árpád-házi Szent Margit Plébánia liturgikus lapja. 1182 Budapest Fogaras u. 16.

Telefonszám: 292-46-63; Faxeszám: 297-54-17; www.szentmargit.hu

A plébánia e-mail címei: ibenke@mail.interware.hu; fogaras4@t-online.hu

Bankszámlaszám: 11718000 – 20382870 (OTP Bp. XVIII.)

Felelős szerkesztő: Benke István c. apát, plébános